

REGAL

Zero technology

Recensionen är genomförd och författad av Carl Jonsson
2022-09-12.

Carl är en erkänd och mycket kunnig audiofil som är med och driver siten Euphonia. Bilderna med inkopplade Zero XLR Gold kablar är tagna av Carl.

För information om Regal technology och våra produkter kontakta:

Anders Hansson,

Mobil: 072-2038340 alternativt

anders.hansson@regalaudio.se

Jag har testat två par Regal Zero signalkablar XLR 😊

Min signalkedja i denna test ser ut såhär;

Sony sacd-transport - 1m Supra hdmi - Bryston BDA3 dac - 1.0m Zero xlr - A/B Källväxlare - 2.5m Zero xlr - Pass XP20 Preamp - 1m Cardas Golden Reference xlr - DIY Aktivt filter open baffle basar (passthrough) - 1m Cardas Golden Reference - Pass XA60.8 Monoblock - 1.5m Cardas Golden Reference Hgt-kablar - Verity Sarastro IIS

Jag har jämfört med de kablar jag haft på denna plats en längre tid, Cardas Golden Presence 2.5 + 1.5m XLR.

Jag tycker nog att de tonalt låter likadant som Cardas, inget i registret är mer eller mindre accentuerat, men Zero låter mindre dämpade vilket förhöjer upplevelsen av mikrodynamik. Jag har några CD med ganska markanta sibilanter i sången, och dessa blir nog ännu mer framträdande med Zero, men frågan är om man skulle föredra en kabel som dämpar sibilanter? Det kan även handla om mastering eller da-omvandling, jag är osäker på det. Vi är ju också överens om att en %-andel människor har detta inbyggt.

Tonerna rungar behagligt när Serge Chaloff spelar baritonsax, och jag får samma känsla av dragspelet i Ksenija Sidorovas Piazzolla Reflections. Solopiano är alltid lämpligt vid utvärdering. Inget är väl då bättre än när Paul Lewis spelar Beethoven, så jag lyssnar på de tre sonaterna nr 16, 17 och 28 och mina synpunkter börjar så smått fixeras. Inte ett öga torrt.

Det var lite lustigt, för jag råkade spela en gammal CD med Seal i bilen och 2:a spåret lät jättekonstigt. Det är ett ganska glest spår med Seals sång, en kör och en synt som ska efterlikna en klarinett. Spåret lät totalt felmixat, som om det var tre skilda enheter och klarinetten, som ska föra kören till Seals solosång, lät kromatiskt helt missanpassad. Trevor Horn har producerat och det gör denna upplevelse märklig.

Den CDn tar vi in! (*bestämde jag då*)

Jag spelade den hemma och det lät hur bra

som helst. Jag antar återigen att det är någon ambiens i klangen som gick heelt förlorad i bilstereon.

Jag lyssnar normalt sett på album, och Hiromis Brain är ett exempel på album där det ena spåret leder till det andra och man vill höra alla - om det låter bra. Hon har, liksom Infected Mushroom på *Converting Vegetarians*, ett ganska komplext sound även om kompositionerna är lika väsensskilda som postbop och psytrance. Det var ingen tvekan om att båda dessa album (varav den ena en dubbel-CD) spelades från början till slut.

Tempot på Cardigans *Gran Turismo* är väsentligt nedskruvat jämfört med Hiromi och IM. Min puls går ner, och det gör nog även grannens. Ännu hellre på Laura Veirs *My Echo*. Trots den till förstone magra sättningen tycker jag arrangemangen både instrumentalt och i duettsången med Jim James i *Vapor Trails* redovisar en mycket nyanserad klangbild.

Efter många timmars spelning av varierad musik som jag känner väl till, så upplever jag mest påfallande ett luftigare soundstage. Zero presenterar ett renare, mer distinkt mellanregister och en glittrigare topp. En mycket angenäm klang med klara highend-kvaliteter.

